

Storängen, f. d. äng å Norbys ¹³,
Hörsne, Hörsne med Bara m, Golln. hd, Goll. l.
238

Storängen skattl. 1750

Nö Norbys gd.

f. Storängsätern.

Obrukligt.

änge, äng n. sg. (best. och obest. form),
löväng.

Inger Eriksson 1960